

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sulă Mihail, prin intermediul avocatului Tonu Alexandru,

în cauza civilă la cererea înaintată de Blașco Ion împotriva lui Sulă Mihail cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Sulă Mihail, fiind menținută hotărârea din 04 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2016, Blașco Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sulă Mihail, solicitând încasarea de la pârât a împrumutului în mărime de XXX de euro, a dobânzii de întârziere în mărime de XXX de euro și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 04 iulie 2013, Sulă Mihail a primit de la reclamant cu titlu de împrumut suma de XXX de euro, cu scadența la data de 13 august 2013. Pârâtul, în termenul stabilit, nu și-a onorat obligația de a restitui suma împrumutată și nu a reacționat la solicitările înaintate.

La 26 februarie 2018, Sulă Mihail, reprezentat de avocatul Tonu Alexandru, a depus cerere reconvențională împotriva lui Blașco Ion, solicitând respingerea integrală a acțiunii înaintate de Blașco Ion; admiterea cererii reconvenționale; declararea nulității contractului de împrumut din 04 iulie 2013 ca fiind încheiat prin dol; încasarea de la Blașco Ion în beneficiul lui Sulă Mihail a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale, a indicat că se cunoaște cu Blașco Ion din copilărie, având cu acesta relații de prietenie pe parcursul a mai multor ani. În perioada în care relațiile dintre părți au fost bune, Sulă Mihail a împrumutat cu titlu oneros, de trei ori, bani în sumă a câte XXX de euro cu dobânda de 10% lunar, bani care au fost restituiți la timpul indicat de către Blașco Ion. La fiecare împrumut bănesc, Sulă Mihail întocmea câte o recipisă. Ultima dată a primit cu titlu de

împrumut suma de XXX de euro, la 04 iulie 2013, părțile stabilind o dobândă de 10% lunar, însă Blașco Ion la transmiterea sumei împrumutate de XXX de euro a solicitat indicarea în recipisă a sumei de XXX de euro, aceasta urmând să fie garanția restituirii sumei totale de XXX de euro. Afirmă că avea încredere în Blașco Ion și din acest motiv a indicat în recipisă că a primit suma de XXX de euro, însă de fapt i-a fost transmisă suma de XXX de euro.

În recipisa dată, la insistența lui Blașco Ion, au fost indicați și doi martori, care, de fapt, nu au participat la transmiterea banilor și la întocmirea recipisei.

În luna august 2013, a restituit suma împrumutată de XXX de euro și dobânda aferentă în mărime de XXX de euro lui Blașco Ion, iar ultimul l-a asigurat că va distruge recipisa, la fel, cum a procedat și anterior.

Potrivit lui Sulă Mihail, recipisa urmează să fie catalogată ca fiind un contract de împrumut încheiat prin dol, încheierea contractului fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean al lui Blașco Ion, deoarece Sulă Mihail a restituit valoarea reală împrumutată și dobânda aferentă, între părți neexistând niciun raport juridic. În realitate, acesta nu a împrumutat de la Blașco Ion suma de XXX de euro, așa cum s-a indicat în recipisă și, astfel, acestuia nu-i poate fi corelată obligația de a rambursa împrumutul în sumă de XXX de euro. Mai mult, în adresa lui Sulă Mihail nu au fost înaintate pretenții pe cale extrajudiciară, Blașco Ion încercând să însușească ilegal suma de XXX de euro din proprietatea lui Sulă Mihail.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central s-a admis acțiunea înaintată de Blașco Ion; s-a încasat de la Sulă Mihail în beneficiul lui Blașco Ion datoria în mărime de XXX de euro, convertiți în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, dobânda de întârziere în sumă de XXX de euro, convertiți în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cheltuielile de judecată formate din plata taxei de stat în mărime de 12500 de lei; s-a respins cererea reconvențională înaintată de Sulă Mihail ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Sulă Mihail și a fost menținută hotărârea din 04 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Prin decizia din 31 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Sulă Mihail, reprezentat de avocatul Tonu Alexandru. S-a casat decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 16 noiembrie 2020, a fost respinsă cererea de apel depusă de Sulă Mihail, fiind menținută hotărârea din 04 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, a dat răspuns tuturor argumentelor formulate de părți și a pronunțat o hotărâre întemeiată. Totodată, s-a reținut că apelantul nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma că dânsul nu a beneficiat de suma împrumutului, or, din recipisa întocmită la 04 iulie 2013, rezultă cert că, apelantul a primit cu titlu de împrumut suma de XXX de euro.

La 01 decembrie 2020, Sulă Mihail, prin intermediul avocatului Tonu Alexandru, a contestat cu recurs decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-au invocat motive și argumente similare celor din cererea de apel.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei decizii de admitere integrală a acțiunii reconvenționale și respingerea acțiunii de bază.

La 08 februarie 2021, Blașco Ion, prin intermediul avocatului Bodean Ina, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sulă Mihail, prin intermediul avocatului Tonu Alexandru, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 octombrie 2020 și expediată participanților la proces la 12 noiembrie 2020 (f.d. 71, vol. II), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să confirme momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost expediat prin poștă la 30 noiembrie 2020, fiind înregistrat la 01 decembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Sulă Mihail, prin intermediul avocatului Tonu Alexandru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sulă Mihail, prin intermediul avocatului Tonu Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru